omma non otsa näggin, oh, kui kibbedaste piddin minna omma ellopäwade pallawat ja külma katsuma! Ei olleks sedda enne mitte töeks arwanud, kui wast nüüd, mis räkimatta ränk waeste ning häddaliste järg siin Ma peäl on. Oh, kui mitto joukana innemeste hulgast neid on, kes teotamisse, kurja wandumisse ning söimamisega neid omma ukse peält wäggise ärralükkawad ja sedda kibbedat sanna neile ettewiskawad, et nemmad ei muud kui üsna laiskusse pärrast hulkuwad ja kerjawad! Ja seddagi piddin ma wahhest katsuma, et üks eht teine koerad minno peäle aias. Oh et suur Jummal sedda neile saaks andeks anda!

Wimaks ollin minna senna linna sanud, mis peäl minno iggatsemissed käisid. Juhtusin önsal wisil seäl allewis ja kohhe hakkatusses ühhe seppa paa peäle, kus rahwas ollid tö kallal. Seisin seäl kinni, ennesele leiwa rasukest allandlikkult palluda. Üks noor prist mees astus ukse peält wälja ja ütles lahke sannaga, et piddin sisse tullema. Oh, kas sate kül minno römo öiete ärraarwata, kui minna tedda kohhe sain ommaks süddame söbraks ärratunda! Agga temma ei sanud mind ei milgi wisil ärratunda, ni üsna teist teggemodi ollin läinud.

Kui noor sep, kes olli meistriks sanud, ja kelle omma pärralt padda olli, minno käest küssis, kes minna ollin, kust ma tullin ja kuhho piddin minnema, ja kui minna keige se peäle wastust ollin annud, siis se olli temma melest nenda, nago minno heäl piddi temmal tuttaw ollema. Astus liggimale minno ette ja watis tük aega üksi silmi minno peäle. „Jummal tulgo appi!“ hüdis temma siis kissendamisse wisil: „Eks sinna ei olle minno kallis wanna süddame söbber ning armas seltsimees, kelle peäle ollen allati möttelnud, ja kes minno surmahaigusse sees minno peäle hallastas ning kelle lahke trui hoolikandmisse läbbi minna muist omma terwist jälle kätte sain? Eks sinna ei olle sesamma inimenne, kes minno heaks ommad rided äramüüs ja omma weikest rahha warrandust ärrakullutas? Eks sinna ei olle siis minno suremaks heateggiaks sanud siin Ma peäl? Jah, sa olled minno melest kui minno keige armsam kallim lihhane wend.“

Siis temma hakkas ümber minno kaela ja nuttis minno kallal römo ning tänno pissarad. Ei mingisuggust häbbi ei tulnud temma mele sest, et olli omma sellide silmade ees, kes ukse peäl immetelledes seisid, ühhe inimesse kaela ümber